

Εμφάνιση της Παναγίας «Άξιον Εστί» στον Γέροντα Παΐσιο

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)



Διηγήθηκε ο Γέροντας Παΐσιος: «Τη Δευτέρα της Διακαινησίμου καθόμουν στο Αρχονταρίκι και έλεγα την ευχή. Ξαφνικά αισθάνθηκα μια ευωδία, άλλο πράγμα! Βγήκα στο διάδρομο να δω από πού προέρχεται, πήγα στην Εκκλησία, τίποτα. Βγήκα έξω στην αυλή. Η ευωδία ήταν πολύ πιο έντονη. Ακούστηκε να χτυπά το τάλαντο. Κοίταξα και είδα να κατεβαίνει προς τα κάτω η λιτανεία, και κατάλαβα ότι προέρχεται από την εικόνα της Παναγίας».

Η λιτανεία της αγίας εικόνας

Τη δεύτερη μέρα του Πάσχα γίνεται στον ιερό ναό του Πρωτάτου πανηγυρική θεία Λειτουργία και ακολουθεί μεγαλοπρεπέστατη λιτανεία της θαυματουργής εικόνας στα όρια της σκήτης των Καρεών «μετά σκήπτρων και Θείων εικόνων,

λαμπαδοφορουμένων ιερέων και διακόνων, μετά μανουολίων και μετά της του σύμπαντος μοναχικού ομηγύρεως ψαλ-λόντων της λαμπράς τα μελλίρυτα άσματα και ευωχίαν παρακλήσεως εν ειθισμένοις τόποις ποιούμενων».

Η λιτάνευση και περιφορά τηξς εικόνας γίνεται «διά την αγάπην την ιδικήν μας· ήτοι διά να αγιάζη τους οίκους μας· διά να ευλογή τους καρπούς μας· διά να διώκη κάθε βλαβερόν ζώφιον από τους κήπους και αμπελώνας και δένδρα μας και τελευταίον, διά να καθαρίζει τον αέρα από κάθε νοσηράν αναθυμίασιν, και ούτω να ποιή αυτόν εύκρατον εις την υγείαν των σωμάτων μας».

Συμμετέχουν ο χοροστατών αρχιερεύς, η Ιερά Επι-στασία, οι πολιτικές αρχές και πλήθος κόσμου που συρρέει απ' τα διάφορα μέρη του Όρους, απ' τα μοναστήρια, απ' τις σκήτες και ιδιαίτερα απ' τα περίξ των Καρεών κελλία, δείχνοντας έτσι τη θερμή ευλάβεια και το σεβασμό προς την Κοινή Προστάτιδα. Φρουρό και Φύλακα του Ιερού Τόπου Κυρία Θεοτόκο. Προπολεμικά ο αριθμός των ανθρώπων που ακολουθούσε τη λιτανεία περνούσε τις δύο χιλιάδες.

Η διαδρομή της λιτανείας απ' αρχαιοτάτων χρόνων είναι καθορισμένη και στο Τυπικό της εκτίθεται με κάθε λεπτομέρεια. Στους διάφορους σταθμούς της λιτανείας γίνονται ποικίλες εκφωνήσεις και διάφορες ευχές προς αποτροπή νόσων και επιδημιών που επιπολάζουν στους ανθρώπους και στην καλλιεργούμενη φύση, καθώς και στα ζώα.

Το Τυπικό βρίσκεται γραμμένο σε τρία χειρόγραφα, που φυλάγονται στη βιβλιοθήκη του Πρωτάτου. Το πρώτο γράφτηκε μετά το 1508. Σ' αυτό αναφέρεται πως η λιτανεία ξεκινάει απ' την εκκλησία του Πρωτάτου και ακολουθεί τη διαδρομή: Ιβηριτικό κονάκι, πύργος του Μακρή, μονή Κουτλουμουσίου -όπου την υποδέχονται ό ηγούμενος και φορεμένοι ιερείς-, πύργος του Ραβδούχου, μονή του Αλυπίου, σταυρός του Χρυσοστόμου, σταυρός του αγίου Στεφάνου, σταυρός άνωθεν του πνευματικού παπά κυρ- Σάββα, σταυρός του Καπρούλη και του Ψαρά. σταυρός του μεγάλου Αντωνίου και του αγίου Βασιλείου, σταυρός Ζωγραφίτικος, μονή του αγίου Σάββα εις τον πύργον, Ξηροποταμηνό κονάκι και πάλι στη μεγάλη εκκλησία του Πρωτάτου.

Το δεύτερο γράφτηκε το 1851 από τον γνωστό ζωγράφο και εκκλησιάρχη του Πρωτάτου ιερομόναχο Μακάριο Γαλατσιάνο. Το τρίτο γράφτηκε το 1913 και είναι στην πραγματικότητα αντιγραφή του προηγούμενου.

Στα δύο τελευταία Τυπικά προστέθηκαν και μερικοί ακόμη σταθμοί της λιτανείας με ανάλογες εκφωνήσεις: Παντοκρατορινό κονάκι, σταυρός της σκήτης του αγίου Παντελεήμονος, Αγιοπαυλίτικο κονάκι. Ρωσικό κονάκι και «καινό Συνακτικό των

Επιστατών». Δε διέρχεται όμως απ' τον πύργο του Μακρή και ο σταυρός του Καπρούλη μνημονεύεται ως σταυρός του Κιοσκίου.

Ολοι οι μοναχοί έχουν πόθο να διαβεί η χαριτόβρυτη εικόνα κι από τα όρια των δικών τους κελλιών, για να τα ευλογήσει με το πέρασμά της. Σε κάθε κελλί διαβάζεται το σχετικό Ευαγγέλιο και ψάλλεται το τροπάριο του Αγίου, στο όνομα του οποίου τιμάται το κελλί.

Η λιτανεία μέχρι σήμερα συνεχίζεται να τελείται αδιάκοπα και παρά την πολύωρη πορεία την ακολουθούν πολλοί μοναχοί και λαϊκοί τιμώντας τη χάρη της και ζητώντας την ευλογία της, Στα παλιότερα χρόνια, επιστρέφοντας απ' τη λιτανεία, μετά την τέλεση του Εσπερινού, πήγαιναν «άνω εις τα Κατηχούμενα, και εκεί ητοιμασμένης ούσης Τραπέ-ζης, εφιλεύοντο πάντες οι λιτανεύοντες αδελφοί, φιλία και παρακλήσει μεγάλη».